

Arrest

nr. 272 213 van 3 mei 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 juni 2021 waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 15^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij komt op 27 december 2018 België binnen volgens haar verklaring tegenover de asiendiensten.

De verzoekende partij dient op 16 januari 2019 tevergeefs een eerste verzoek tot internationale bescherming in, gelet op de beslissing van 25 maart 2020 van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoekende partij huwde religieus met haar partner in april 2019. Uit deze relatie werd een kind geboren op 13 juni 2020. De partner en het kind van de verzoekende partij hebben de

vluchtelingenstatus sedert 20 maart 2020 volgens een mail van 22 juni 2020 van D.C.S. (van de Dienst Vreemdelingenzaken), alleszins bevestigd met attesten van 24 april 2020 (voor de partner) en van 24 juli 2020 (voor het kind) van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.2. Op 20 januari 2021 dient de verzoekende partij een tweede verzoek tot internationale bescherming in. De commissaris-generaal beslist op 23 maart 2021 dit verzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Met arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nr. 267 451 van 28 januari 2022 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

1.3. Op 15 maart 2021 ondertekent de verzoekende partij samen met haar partner een verklaring van wettelijke samenwoning.

Daags nadien dient de verzoekende partij in functie van haar partner (hierna: de referentiepersoon) een aanvraag in voor een verblijf van meer dan drie maanden (hierna: de gezinsherenigingsaanvraag). Bij de ingediende gezinsherenigingsaanvraag (via de advocaat van de verzoekende partij) wordt een onderhuurovereenkomst voorgelegd, ondertekend door de referentiepersoon en een sociaal verhuurkantoor. Het registratiebewijs van deze huurovereenkomst wordt niet gevoegd bij de stukken die de verzoekende partij overmaakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.4. Op 17 maart 2021 erkent de verzoekende partij het kind.

1.5. Op 14 juni 2021, met kennisgeving op 22 juni 2021, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15^{quater}). Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

“(…)

BESLISSING TOT ONONTVANKELIJKHEID VAN EEN AANVRAAG VOOR EEN TOELATING TOT VERBLIJF

Met het oog op artikel 12bis, §3, tweede lid of §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, §2, tweede lid of artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 16/03/2021, in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

“(…)

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene wenst een verblijfsaanvraag in te dienen om meer dan drie maanden toegelaten te worden tot het Rijk, dit in functie van zijn echtgenote A. M. (hierna de referentiepersoon). Betrokkene legt een huurovereenkomst voor die niet vergezeld is van het benodigde registratiebewijs.

Cf. artikel 10 §2, tweede lid in de wet van 15/12/1980 is bepaald dat betrokkene het bewijs moet aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats. Verder is cf. art.26/3, tweede lid in het KB van 08/10/1981 bepaald dat de vreemdeling dient te bewijzen dat hijzelf en zijn familieleden dienen te beschikken over voldoende huisvesting: “om dit te bewijzen [...], maakt de vreemdeling het bewijs van het geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont over.”

Op basis van de voorgelegde huurovereenkomst en het ontbrekende registratiebewijs acht onze dienst de verblijfsaanvraag van betrokkene onontvankelijk.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 10, §2, 5°, van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“De beroepsgrief is een schending van art. 10 § 2, 5e lid, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de Vreemdelingenwet genoemd), en een schending van de materiële motiveringsplicht.

1. *Overeenkomstig art. 10 § 2, 5e lid, Vr.W. dient er geen huishuurovereenkomst voorgelegd te worden indien de vraag tot gezinshereniging ingediend wordt in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.*

De partner van verzoeker, met wie hij door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, nl. Mw. A. M. M., werd op 20 maart 2020 erkend als politiek vluchteling. De aanvraag tot gezinshereniging werd ingediend op 16 maart 2021, m.a.w. binnen het jaar na de erkenning van Mw. A. M. M. als politiek vluchteling.

Het feit dat de huurovereenkomst die werd voorgelegd, niet vergezeld is van het benodigde registratiebewijs, is irrelevant.

2. Art. 10 § 1. 5° Vr.W. stelt :

‘ Art. 10. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

.....

5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

- a) *bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.*

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben. '

Verzoeker voldoet aan al deze voorwaarden. Hij heeft reeds erop gewezen dat hij en zijn partner een gemeenschappelijk kind hebben, nl. M. M., geboren te Roeselare op 13 juni 2020, zodat hij voldoet aan de vereiste van art. 10 § 1. 5°, 2e lid, Vr.W.

Daarnaast voldoen hij en zijn partner ook aan de leeftijdsvoorwaarden, zijn ze ongehuwd, en bevinden ze zich niet in een van de gevallen die door de wet uitgesloten zijn."

2.2. Artikel 10 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1.

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

(...)

5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten.

§ 2.

De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. (...)" (eigen onderlijning).

Met betrekking tot de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Kern van de discussie is te weten of de verzoekende partij, gelet op de wettelijke samenwoning met een vluchteling, verplicht is te voldoen aan artikel 10, §2, van de Vreemdelingenwet zoals *supra* geciteerd.

Partijen betwisten niet dat de partner van de verzoekende partij een erkend vluchteling is, dat de verzoekende partij met haar partner samenwoont en zij een kind hebben dat uit hun relatie geboren is.

De verzoekende partij meent dat door toepassing van artikel 10, §1, 5°, van de Vreemdelingenwet geen huurovereenkomst met bewijs van registratie moet voorgelegd worden. Zij leidt dit af doordat zij haar aanvraag indiende binnen het jaar nadat haar partner erkend vluchteling werd.

Deze stelling berust op een verkeerde lezing van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Aandachtige lezing van de geciteerde bepalingen leert dat de verzoekende partij vrijgesteld is van de voorwaarde “*met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf*”, wat geen uitstaans heeft met de voorwaarde van het voorleggen van een geregistreerde huurovereenkomst. Het bepaalde van het vrijstellen van de voorwaarde betreffende de aard en duur van het verblijf heeft geen betrekking op het voorleggen van een huurovereenkomst die volgens de geciteerde bepaling geregistreerd moet zijn.

De verwerende partij merkt op in haar nota met opmerkingen dat artikel 10, §2, 5° van toepassing is op familieleden van een erkend vluchteling indien het wettelijk samenwonen al bestond voor de binnenkomst van de verzoekende partij. In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij haar partner slechts leerde kennen nadat zij al in België was, meer bepaald in een opvangcentrum. Deze opmerking is evenwel niet pertinent omdat de bestreden beslissing de gezinsherenigingsaanvraag niet afwijst op die grond. De bestreden beslissing motiveert enkel dat de gezinsherenigingsaanvraag onontvankelijk is omdat geen geregistreerd huurcontract is voorgelegd, wat steun vindt in het administratief dossier, en dat evenmin betwist of weerlegd wordt door de verzoekende partij.

De verzoekende partij meent ten onrechte dat het voorleggen van de huurovereenkomst, geregistreerd, niet relevant is.

De verwerende partij verwijst correct naar artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit), dat zij juist citeert.

De overige beschouwingen van de verzoekende partij zijn niet dienstig omdat zij voorbij gaan aan het enige motief van de bestreden beslissing, met name het niet voorleggen van een geregistreerde huurovereenkomst. Waar zij opmerkt dat wordt voldaan aan alle (andere) voorwaarden, zoals weergegeven in artikel 10, §1, van de Vreemdelingenwet, hebben haar opmerkingen geen verband met de bestreden beslissing en komt het de Raad niet toe hierover standpunt in te nemen.

De verzoekende partij toont de schending van artikel 10, §1, 5°, van de Vreemdelingenwet niet aan.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN